

Oběti Liptaňské tragédie si připomenuli i členové Klubu přátel osoblažské úzkokolejky

V úterý 22. září se v Liptani sešli zástupci obce Liptaň společně se členy Klubu přátel osoblažské úzkokolejky, aby si připomenuli již 82. výročí tzv. Liptaňské tragédie. Od obecního úřadu se vydali na pietní místo na křižovatce pod kostelem a následně až na osudné místo události, k bývalé četnické stanici.

Právě v Liptani se 22. září 1938 zformovala skupina asi 150 mužů, kterým byly rozdány zbraně propašované přes Pelhřimovy. Dav se za skandování proněmeckých hesel postupně formoval od nádraží úzkokolejné dráhy až k četnické stanici, ve které byli v tu chvíli čtyři členové Stráže obrany státu SOS.

Četníci následně přistoupili na podmínky, odevzdali zbraně a byli internováni v budově četnické stanice. Během této chvíle ovšem došlo k tomu, že ke stanici přijela na motorce nic netušící dvoučlenná hlídka finanční stráže. Vjela do davu 150 henleinovců, spustila se střelba, není však známo, kdo střelbu začal. Na místě nakonec zůstali tři mrtví z řad henleinovců: Karel Metzke, Jan Křístek a Alois Müller. Lidé v reakci na zjištění, že jsou tam mrtví, začali volat po odvetě. Nejspíše jistý Alfred Selig následně v budově postřílel všechny čtyři zajatce. Zastřeleni byli i oba členové motohlídky.

Zahynuli: Vrchní strážmistr Rudolf Mokrý (51 let), Vrchní respicient Ludvík Svoboda (39 let), Strážmistr Vilém Leher (26 let) a Dozorci Finanční stráže František Čech (28 let), Vítězslav Hofírek (28 let) a Inocenc Dostál (28 let).

Těla mrtvých byla následujícího dne převezena na nákladním voze do tehdejšího německého města Leobschütz (dnes polské Głubczyce, česky Hlubčice), kde byla zahrabána. Následně byla těla Inocence Dostála, Františka Čecha a Vítězslava Hofírka exhumována a převezena zpět do ČSR, ostatní spočívají v Hlubčicích dodnes. Památník najdeme na tamějším městském hřbitově.

Klub přátel osoblažské úzkokolejky se účastní pietní vzpomínky poprvé. “Je třeba si připomínat tyto události naší historie, navíc bez citového či politického zabarvení. Samotná Liptaňská tragédie měla spojitost i s Osoblažskou úzkokolejkou, jelikož začátek událostí byl právě na liptaňském nádraží, kde se onoho osudného dne před 18 hodinou sešli jedni z hlavních aktérů tragédie bratři Seligové a občané Reichel a Görlich. Odsud vyrazili společně s dalšími obcí směrem k četnické stanici“ komentuje důvod účasti David Chovančík, předseda Klubu přátel osoblažské úzkokolejky.

Nebyla to jen Liptaň

V Osoblažském výběžku začali Němci, kteří slepě věřili nacismu, zvyšovat aktivitu již po protičeskoslovenském projevu nacistického vůdce Adolfa Hitlera z 12. září 1938. V onen osudný den 22. září 1938 se na Osoblažsku neodehrál střet jen v Liptani, ale také např. v Třemešné, kde se místní Němci pokoušeli dopoledne i odpoledne obsadit četnickou stanici.

Prap. Šváb odmítl stanici vydat a až odpoledne na naléhání Němců vyslal strážmistra Jindřicha Rejthara jako spojku k družstvu SOS, které bylo na kopci, poblíž nádraží v Třemešné. Dále citujeme vzpomínky samotného Rejthara, které jsou uvedeny na webových stránkách obce Třemešná:

„Po příchodu asi 50-80 m od stanice, spatřil jsem jet na jízdním kole muže, který byl rudý v obličejí. Když přijel asi 10 kroků ke mně seskočil s kola, toto nechal ležet na vozovce a z náprsní kapsy kabátu vytrhl vojenskou pistoli z které vystřelil asi 3 nebo 4 rány proti mně. Jedna střela poškodila moji služební přilbu, z čehož je jasno, že měl v úmyslu mě zneškodnit. Já ohrožen na své osobní bezpečnosti strhl jsem pušku z ramene s úmyslem útočnicka zneškodnit. V tom přiskočil někdo z ozbrojených Němců a nasadil mě přímo hlaveň pušky pod lopatku, takže jsem byl neschopen jakéhokoliv odporu.“

Následně Němci zajali všechny příslušníky četnické stanice a až po naléhání kapitána Karel Cáska, který z Krnova telefonicky nařizoval propuštění všech s veškerou výzbrojí, jinak, že vyšle do Třemešné, rotu tanků a nechá Třemešnou srovnat se zemí, se spiklenci zalekli a četníky poslali posledním vlakem z Třemešné do Krnova.

Toho dne musela Osoblažsko opustit drtivá většina občanů československé národnosti včetně příslušníků četnictva, pošt či železničních stanic. Ve valné většině prchali právě vlaky na trase Jindřichov – Krnov.

Nikdy nezapomeneme!